

מ"ת 53717/03/17 - אבנר הררי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 53717-03-17 מדינת ישראל נ' בן דוד(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט יוסי טופף

המבקש: אבנר הררי ע"י ב"כ עו"ד צ'רלי סבג ועו"ד איתן סבג

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד חגי בנימין ועו"ד מיכאל כהן
מפרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

החלטה

1. לפניי בקשה נוספת לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים),
תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), במסגרתה עתר אבנר הררי (שהינו המשיב 2 בהליך המעצר,
ובהחלטה זו יכונה: "**המבקש**") לשחררו ממעצר לחלופת מעצר של מעצר בית מלא בפיקוח או אף במעצר
בפיקוח אלקטרוני.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 24.3.2017 הוגש נגד המבקש ונאשם נוסף, אבישי בן דוד (להלן: "**אבישי**"), כתב אישום הכולל חמישה
אישומים, כאשר שניים מהם, האישום השלישי והאישום הרביעי, מיוחסים למבקש בצוותא עם אבישי.

3. על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שררו בין המבקש ואבישי יחסי
היכרות, ובמסגרת זו נהגו להיפגש מעת לעת בחנות ירקות "הפרי והשפע", שבבעלותו של המבקש, השוכנת
ברחוב בני בנימין 10 בהרצליה (להלן- "**החנות**"). במועד כלשהו עובר ליום 8.12.2016, קשר אבישי קשר
עם המבקש ו/או עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לפיו יפעל אבישי יחד עם המבקש ו/או עם
האחרים או מי מהם לייצר, להכין ולהרכיב מטעני חבלה המהווים "נשק" על פי הגדרתו בסעיף 144(ג)(3)
לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- "**חוק העונשין**"), וכן להניחם ולהפעילם כנגד קורבנות שונים, על פי
הזמנה מוקדמת של אחרים ובתמורה לתשלום כספי (להלן- "**הקשר הכללי**"). במסגרת הקשר הכללי ולשם
קידומו, התכונן, חקר ולמד אבישי את תחום הכנת חומרי הנפץ וחומרי החבלה, ובכלל זה למד באמצעות
אתרים שונים ברחבי רשת האינטרנט על אודות חומרי נפץ, חומרי חבלה וחומרים כימיים שונים, בעלי
פוטנציאל נפיץ וסגולות נוספות הנחוצות לשם הכנת מטעני חבלה וייעול תוצריהם. כמו כן, במסגרת הקשר
הכללי, בתקופה עובר ליום 8.12.2016 ועד ליום 17.2.2017 פעל אבישי במועדים שונים רבים, לעיתים יחד
עם המבקש ולעיתים עם אחרים, לרכישה, הזמנה, הכנה והרכבה של החומרים הדרושים ליצירת מטעני

החבלה. על פי מתווה הקשר הכללי ובהתאם להזמנה מוקדמת על ידי המבקש ו/או אחרים, הכין אבישי והרכיב את מטעני החבלה בתוך דירת מסתור השוכנת בבניין שבו התגורר בראשון לציון, ואשר שימשה את אבישי במהלך התקופה הרלוונטית לצורך הרכבה והכנה של המטענים לשם הטמנתם והפעלתם נגד הקורבנות המבוקשים, על פי ההזמנה המוקדמת.

במסגרת האישום השלישי שעניינו באירוע הנחת מטען ברכבה של הזמרת מרגלית צנעני, מיוחסות למבקש העבירות הבאות: **קשירת קשר לביצוע פשע**, (עבירות בנשק ובחומרי נפץ ועבירה של סחיטה באיומים) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; **ייצור נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין; **נשיאת נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין; **החזקת נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(א) יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין; **ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ בצוותא חדא**, לפי סעיף 456 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה באיומים בצוותא חדא**, לפי סעיף 428 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין ו**איום בכתב לרצוח בצוותא חדא**, לפי סעיף 307 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

על פי עובדות אישום זה, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עסק המבקש, בין היתר, בזמר והקליט מספר שירים (להלן- "**סינגלים**") שהושמעו, מעת לעת, בתחנות רדיו שונות וביניהן בתחנת הרדיו הארצית 91FM "רדיו לב המדינה", אשר בניהולו של מר אבי בן בסט (להלן- "**תחנת הרדיו**" ו-"**מנהל תחנת הרדיו**", בהתאמה). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הועסקה הזמרת גב' מרגלית צנעני (להלן- "**המתלוננת**") כשדרנית בתכנית יומית בתחנת הרדיו, ששמה "פה זה לא אירופה" (להלן- "**התכנית**"). במהלך תכנית זו, הזוכה לתפוצה וחיפה ארצית, נוהגת המתלוננת להשמיע שירים ממגוון ז'אנרים וביניהם הז'אנר הים- תיכוני.

במסגרת הקשר הכללי, עובר ליום 10.1.2017, קשרו המבקש ואבישי קשר לפיו אבישי יפעל להכנה, הרכבה והפעלת מטען חבלה נגד המתלוננת, וזאת לאחר שהאחרונה מיאנה להשמיע את הסינגלים של המבקש, ועל מנת לאיים ו/או להטיל עליה ו/או על מנת תחנת הרדיו אימה מפני פגיעה שלא כדן בגופם ו/או בגוף אחרים ו/או ברכושם, ובכך להניעם להשמיע את הסינגלים במהלך התכנית (להלן באישום זה- "**הקשר**").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ותחת הנחייתו של המבקש, פעל אבישי בצוותא חדא עם המבקש, ללמידה, הכנה, רכישה, הזמנה והרכבה של כלל החומרים הדרושים לשם הרכבת מטען חבלה "מאולתר" המהווה "נשק", ובכלל זה הרכיב את החומרים השונים שרכש באופן המתואר להלן:

א. כ"מטען עיקרי" שימש צינור מתכתי ישר באורך של כ- 15 ס"מ ובקוטר של 3/4 צול, בעל שני פקקי פליז תואמים אשר שימשו לסגירת הצינור משני צדיו.

ב. גוף המטען העיקרי וכן הפקקים התואמים לו שימשו כרסס להגברת עוצמת מטען החבלה בעת התפוצצותו.

ג. החומר העיקרי של המטען אשר הוכנס לתוך האמור כלל תערובת נפץ פירוטכנית מאולתרת מסוג ובכמות שאינם ידועים.

ד. אמצעי הייזום של מטען החבלה אשר הוכנס אף הוא לתוך הצינור האמור שימש ראש גפרור חשמלי אחד לפחות, בעל ציפוי פלסטיק בצבע כתום.

ה. כמערכת ההפעלה האלחוטית של המטען שימש מקלט אלחוטי מסוג "A-08 Firing System" מתוצרת סין המשמש בתעשיית הזיקוקין האזרחית ואשר מופעל בלחיצה מרחוק באמצעות משדר יעודי התואם לו (להלן באישום זה- "המשדר האלחוטי התואם").

ו. כמקור המתח למטען החבלה שימשו 4 סוללות [1.5V AA] בצבע כסף תוצרת חברת "אנרג'ייזר", בנות תוקף 12-2025, אשר היוו מקור מתח למקלט האלחוטי האמור ולמטען החבלה.

ז. מטען החבלה על כלל חלקיו המתוארים לעיל אוגד יחדיו באמצעות מרק אפוקסי בצבע אפור.

לשם קידום הקשר, ביום 10.1.2017 בין השעה 14:00 לשעה 14:32, הגיע אבישי, על דעת המבקש ובהנחייתו, כשבאמתחתו מטען החבלה, לחניון "סנטר פרל סאדאב" שברחוב העלייה באזור (להלן באישום זה- "**החניון**"), בו חנה באותה העת רכב מסוג ביואיך בצבע לבן, מ.ר. 4400072, השייך למתלוננת (להלן באישום זה- "**הרכב**"), אשר היא עצמה שהתה באותה עת במסעדה סמוכה. אבישי ניגש לרכב והניח את מטען החבלה במרזב שמשות הרכב הקדמית ולאחר שהתרחק מהמקום, בשעה 14:32 או בסמוך לכך, הפעיל אבישי את מטען החבלה מרחוק באמצעות המשדר האלחוטי אשר נשא באמתחתו.

כתוצאה מההפעלה האמורה בידי אבישי, התפוצץ מטען החבלה על גבי רכבה של המתלוננת כאשר עוצמת הפיצוץ וההדף כתוצאתו גרמו להטחת רסיסים אשר התפזרו וגרמו לנזקים ברכב.

בהמשך למתואר ובמסגרת מימוש המטרה שלשמה נקשר הקשר, לאחר תכנון ותיאום מוקדם ביניהם, רכש אבישי והפעיל במכשיר טלפון סלולרי שברשותו כרטיס סים חדש ללא בעלות אשר מספרו 053-7854636 (להלן- "**הפרי- פייד**"). בסמוך לאחר מכן, על דעת המבקש ובהנחייתו, בשעה 18:57 שיגר נאשם 1 באמצעות הפרי- פייד מסרון למספר הטלפון של מנהל תחנת הרדיו, בו נקט בזו הלשון: "אבי ערב טוב, שתדע שאנחנו אוהבים אותך אבל אם מרגלית תמשיך להגיע לרדיו אנחנו נעשה אותה ואת כל העובדים אוכל לערבים! זה יהיה סדרתי! אתם לא תעשו איפה ואיפה עם זמרים". כשתי דקות לאחר מכן, בשעה 18:59, שיגר אבישי באמצעות הפרי- פייד מסרון למספר הטלפון של המתלוננת, בזו בלשון: "פה זה לא אירופה זה ישראל! זה היה פרומו, אם תגיעי לרדיו את והבן שלך מתים!".

נטען כי המבקש ואבישי במעשיהם המתוארים, קשרו קשר לביצוע פשע ובצוותא חדא יצרו, החזיקו, נשאו והניחו חומר נפץ שלא כדין בכוונה להרוס נכס ו/או להזיק לו. כמו כן, במעשיהם האמורים איימו השניים בצוותא חדא בפגיעה שלא כדין בגופם וברכושם של המתלוננת ו/או של אחרים ו/או הטילו עליהם אימה, כדי

להניעם לעשות מעשה וגרמו בצוותא חדא לכך שאדם יקבל כתב איום ברצח.

במסגרת האישום הרביעי שעניינו באירוע הנחת מטען מתחת לרכבו של שחקן הכדורגל קובי מוסא, מיוחסות למבקש העבירות הבאות: **ניסיון לרצח בצוותא חדא**, לפי סעיף 305 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **קשירת קשר לביצוע פשע** (עבירת רצח ועבירות בנשק ובחומרי נפץ), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; **ייצור נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין; **נשיאת נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין; **החזקת נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(א) יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק העונשין ו**ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ** בצוותא חדא, לפי סעיף 456 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

על פי עובדות אישום זה, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הועסק מר קובי מוסא (להלן- "**המתלונן**") כשחקן כדורגל במועדון הכדורגל "הפועל ניר רמת השרון", אשר ברשותו אצטדיון הכדורגל "טוטו על שם גרונדמן" (להלן- "**האצטדיון**"), השוכן ברחוב החרושת ברמת השרון.

במסגרת הקשר הכללי, במועד שאינו ידוע עובר ליום 1.2.2017, קשרו המבקש ואבישי קשר בינם לבין עצמם ובינם לבין אחרים, אשר זהותם אינה ידועה, לפיו יפעלו בצוותא לגרום למותו של המתלונן על רקע שאינו ידוע (להלן באישום זה- "**הקשר**").

על פי מתווה הקשר, על דעת המבקש ובהנחייתו, פעל אבישי לרכישה, הכנה, הצמדה והפעלה של מטען חבלה המהווה "נשק" כנגד המתלונן, ובכלל זה הרכיב את החומרים השונים שרכש באופן המתואר להלן:

א. "המטען העיקרי" ו"החומר העיקרי" כלל חומר נפץ בעל תכונות מרסקות במשקל כללי של 643.3 גרם, בהתאם למפורט כדלקמן:

(1) חומר נפץ מרסק מסוג TNT במשקל של 307 גרם- לבנת חבלה "מספר 4" ללא עטיפתה.

(2) חומר נפץ מרסק מסוג RDX ("ציקלוניט") במשקל של 327 גרם- חומר נפץ פלסטי אשר בתוכו הוטבעה לבנת החבלה.

ב. אמצעי הייזום של מטען החבלה כלל נפץ "רגיל" מספר 8 אשר הוסב לחשמלי באמצעות שני ראשי גפרור חשמליים בעלי מוליכים חשמליים בציפוי פלסטיק בצבע כתום, המשמשים בין היתר בתעשיית הזיקוקין האזרחית.

ג. כמערכת ההפעלה האלחוטית של המטען שימש מקלט אלחוטי מסוג "A-08 Firing System" מתוצרת סין המשמש בתעשיית הזיקוקין האזרחית ואשר מופעל בלחיצה מרחוק באמצעות משדר ייעודי התואם לו (להלן באישום זה- "המשדר האלחוטי התואם").

ד. כמקור המתח למטען החבלה שימשו 4 סוללות [AA] 1.5V בצבע כסף תוצרת חברת "אנרג'ייזר", בנות תוקף 12-2025, אשר היוו מקור מתח למקלט האלחוטי ולמטען החבלה.

ה. כאמצעי הצמדה של מטען החבלה לאובייקט מתכתי שימש מגנט כסוף מסוג "נאונידיום" בקוטר של כ- 40 מ"מ, בעל קדח מרכזי, אשר עליו הודבק דבק אפוקסי בצבע כסף ודבק חם שקוף.

ו. מטען החבלה, על כלל חלקיו, ולרבות המקלט האלחוטי והמגנט, אוגד יחדיו באמצעות סרט דביק רחב בצבע שחור.

בהמשך למתואר, במסגרת הקשר ולשם קידומו, במהלך התקופה שבין 1.2.2017 ועד 17.2.2017, ביצע אבישי, על דעת המבקש ובהתאם להנחיותיו, הכנות, תצפיות, סיורים מקדימים ומעקבים אחר המתלונן, במטרה לגרום למותו על ידי הנחת המטען והפעלתו, ובכלל זה ביצע אבישי מעקבים וניסיונות שונים להנחת מטען החבלה באירועים המתוארים להלן:

ביום 1.2.2017, בשעה 10:10 או בסמוך לכך, לאחר שהותיר את הטלפון הסלולרי שלו בביתו, הגיע אבישי, על דעת המבקש, לסיור מוקדם אחר המתלונן בחניון כלי הרכב הסמוך לאצטדיון, בו נוהג המתלונן להתאמן יחד עם קבוצתו. בהמשך, בשעה 11:57, נפגשו המבקש ואבישי בחנות שבבעלות המבקש.

ביום 5.2.2017, בשעה 09:00 או בסמוך לכך, נפגשו המבקש ואבישי בחנות. לאחר דין ודברים בין השניים, הותיר אבישי את הטלפון הסלולרי שלו בחנות, רכב על גבי קטנוע, כשהוא ללא לוחית זיהוי, אל כביש הגישה סמוך לאצטדיון וערך תצפיות אל עבר האצטדיון האמור. בסמוך לאחר מכן, שב אבישי לחנות ודיווח למבקש על אודות המתרחש.

ביום 6.2.2017, בשעה 18:21 או בסמוך לכך, על דעתו של המבקש ובהנחייתו, ולאחר שהותיר את הטלפון הסלולרי בביתו, נסע אבישי בג'יפ לחנות ולאחר שהייה קצרה, כשבאמתחתו מטען החבלה, עזב את המקום.

בסמוך לאחר מכן, ולאחר שהסיר את לוחית הזיהוי הקדמית של הג'יפ וכיסה את לוחית הזיהוי האחורית באמצעות בד בצבע בהיר, נסע אבישי בג'יפ לחניון הרכבים הסמוך לאצטדיון גרונדמן, שם החל בתצפיות ובחיפושים אחר המתלונן ו/או רכבו, לשם מימוש מטרת הקשר. משלא עלה בידו לאתר את המתלונן ו/או את

רכבו כאמור, יצא אבישי מהג'יפ והחל בסריקות רגליות באצטדיון ובסביבתו. משלא איתר את מבוקשו, הסיר אבישי את כיסוי הבד מעל לוחית הזיהוי האחורית ושב כלעומת שבא. בהמשך, בשעה 22:55 או בסמוך לכך, התקשר אבישי למבקש ודיווח לו על אשר אירע וכן עדכנו בדבר אי איתור המתלונן ו/או רכבו. באותה שיחה, סיכמו השניים כי אבישי ישוב וינסה לאתר את המתלונן למחרת היום בשעות הבוקר המוקדמות.

למחרת היום, בהתאם לתכנון המוקדם, בשעה 09:10 או בסמוך לכך, נפגשו המבקש ואבישי בחנות. מיד לאחר הפגישה, ומשהותיר את הטלפון הסלולרי שלו בחנות, נסע אבישי בקטנוע לסביבת ביתו של המתלונן ברחוב הזמר העברי בהרצליה, והחל בסריקות רגליות ברחובות הסמוכים לו בחיפוש אחר כתובת ביתו של המתלונן אשר לא הייתה ידועה לו בשעתו. משלא סיפק בידו לאתר את ביתו של המתלונן, שב אבישי כלעומת שבא.

בהמשך למתואר, במועדים שונים ורבים בין יום 8.2.2017 ליום 15.2.2017 שוחחו המבקש ואבישי בטלפון ונפגשו במקומות שונים מספר פעמים והתעדכנו מעת לעת בהתקדמות מימוש הקשר.

ביום 16.2.2017 בשעה 12:23 או בסמוך לכך, על דעת המבקש ובהנחייתו, הגיע אבישי ברכב שכור מסוג "ניסאן מיקרה" בצבע לבן מ.ר. 7675537 (להלן- "**רכב המיקרה**") לחנות של המבקש והצטייד במטען החבלה. לאחר שהותיר את הטלפון הסלולרי שלו בחנות והרכיב על גבי רכב המיקרה לוחיות זיהוי מזויפות של מ.ר. 3348620, בשעה 14:05 או בסמוך לכך, נסע אבישי לכתובת ביתו של המתלונן ברחוב הזמר העברי כשבאמתחתו מטען החבלה. בהגיעו בסמוך לבית המתלונן ובעודו נתון בישיבה שפופה במושב הנהג שהוטה על ידו לאחור, ערך אבישי תצפיות לעבר ביתו של המתלונן במטרה לתור אחר נקודת זמן אופטימלית לשם הנחת המטען ברכבו של המתלונן. במעמד זה ומשיצא המתלונן מביתו ונכנס לרכבו מלווה אשתו, שב אבישי כלעומת שבא ונסע חזרה לחנותו של המבקש.

בהמשך לכך, על דעת המבקש ובהנחייתו, בין השעה 14:30 לערך ועד 17:50 או בסמוך לכך, הגיע אבישי אל מחוץ לביתו של המתלונן מספר פעמים, בניסיון לתור אחר המתלונן ועקב אחריו על מנת להניח ולהפעיל את מטען החבלה ברכבו של המתלונן ובכך לגרום למותו. משלא עלה בידו לאתר הזדמנות נוחה לשם הנחת מטען החבלה כמתוכנן, התקשר אבישי אל המבקש בשעה 17:48 ועדכנו בדבר אי מימוש היעד המשותף. בתגובה לדבריו, הפציר המבקש במשיב 1 להשלים את המלאכה ולשוב ולתור אחר המתלונן. כמצוות המבקש, שב אבישי וחידש את חיפושיו אחר המתלונן בסביבת ביתו של האחרון ולאחר מכן בשעה 18:18 או בסמוך לכך הגיע לחניון הסמוך לאצטדיון, סרק את השטח ותר אחר המתלונן ו/או רכבו. משלא עלה בידו לאתר את המתלונן שב אבישי כלעומת שבא. בסמוך לאחר המתואר בשעה 18:58 התקשר המבקש אל אבישי והאחרון דיווח לו על אשר אירע. במהלך אותה שיחה, שב המבקש והפציר במשיב 1 כי על השניים להשלים את המשימה המשותפת. בהמשך לכך, בשעה 19:07 התקשר המבקש למשיב 1 שוב ודחק בו להשלים במהרה את המשימה שלשמה נקשר הקשר, תוך שהציע למשיב 1 שכר גבוה יותר בתמורה להשלמת המשימה בהקדם. עוד באותה שיחה קבעו המבקש ואבישי להיפגש מאוחר יותר באותו היום. בהתאם למתוכנן, בשעה 20:22 או בסמוך לכך, נפגשו המבקש ואבישי מחוץ לביתו של המבקש, ואבישי מסר למבקש

עדכון בדבר המתרחש.

למחרת היום, בשעה 08:22 או בסמוך לכך, על דעת המבקש ובהנחייתו, הצטייד אבישי במטען החבלה ונסע ברכב המיקרה לאחר שהרכיב על גביו את לוחיות הזיהוי המזויפות. בשעה 09:00 או בסמוך לכך, על דעתו של המבקש, הגיע אבישי ברכב המיקרה לאצטדיון בחיפוש נוסף אחר המתלונן ומשאיתרו נעצר בסמוך לרכבו.

במעמד זה ולאחר שהדליק את מתג המקלט האלחוטי המוצמד למטען החבלה, יצא אבישי מרכב המיקרה, כשבאמתחתו מטען החבלה, ניגש אל רכבו של המתלונן, התכופף אל מתחת למיקום מושב הנהג והניח את מטען החבלה כשהוא מוכן להפעלה, מתחת לגחון הרכב, בכוונה לגרום למותו של המתלונן. מיד בסמוך לאחר שהשלים את הפעולות האמורות, שב אבישי בצעידה לכיוון רכב המיקרה, בו החזיק באותה העת את המשדר האלחוטי התואם לצורך הפעלת מטען החבלה. או אז, ובטרם הספיק לשוב לרכב המיקרה, נעצר אבישי בידי כוח משטרה אשר נכח במקום.

במעשיהם המתוארים נטען כי המבקש ואבישי קשרו קשר לביצוע פשע, ניסו בצוותא חדא ושלא כדין לגרום למותו של אדם, ייצרו בצוותא חדא נשק, החזיקוהו ונשארוהו וכן הניחו חומר נפץ שלא כדין בכוונה להרוס נכס ו/או להזיק לו.

4. בהחלטתי מיום 12.3.18 קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת וכן עילת מעצר בשל מסוכנות. לאחר עיון בתסקיר שהוגש בעניינו של המבקש ובהעדר חלופת מעצר הולמת, הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים.

5. ביום 13.6.18 נדחה ערר שהוגש על החלטת מעצרו של המבקש עד תום ההליכים (בש"פ 3485/18).

באשר לאישום הרביעי קבע בית המשפט העליון כי מחומר הראיות עולה שבניגוד לגרסת המבקש, אבישי לא עבד בחנות הירקות שהפעיל ואף לא ביצע עבודות שליחות מטעמו, וכי בכך מוטל צל כבד על תוכן שיחות שהתקיימו בין המבקש לבין אבישי, כך שתוכן שונה מהנחזה להיות. בית המשפט העליון הפנה לשיחה 408 (171) שהתקיימה ביום 6.2.17, בה תועד המבקש שואל את אבישי האם מחר מוקדם בבוקר הוא הולך להביא "תותים" ואבישי השיב בחיוב, וכן לדו"חות עיקוב ולפלטי איכון הטלפון הסלולרי של אבישי מהם עולה כי למחרת היום בשעות הבוקר הוא נצפה כשהוא מתצפת ומסתובב סמוך לביתו של המתלונן. על יסוד אלה ואינדיקציות נוספות נקבע כי השימוש במילה "תות" בהטיות שונות ביטא מילת קוד. כמו כן הפנה בית המשפט העליון לשיחה מרכזית נוספת 679 שהתקיימה ביום 16.2.17, יום לפני הנחת המטען, בשעה 17:48 בה מתועדים המבקש ואבישי משוחחים על "משלוח", ולדו"חות עיקוב על פיהן נצפה אבישי בין השעות 14:27-18:00 באזור ביתו של המתלונן, כאשר כחצי שעה לאחר השיחה האמורה בה מתועד המבקש מפציר באבישי למסור את "המשלוח", סמוך לאצטדיון הכדורגל ברמת השרון, בו שיחק המתלונן. על יסוד אלה נקבע כי

כוונת השימוש במילה "משלוח" היא ככל הנראה הנחת מטען חבלה, אשר הונח למחרת ברכבו של המתלונן. בשיחה 1872 (642) בהמשך אותו היום מתועדים המבקש ואבישי משוחחים על סעיפי חוזה של עסקה, כאשר אבישי אומר למבקש כי הוא עובד תשע שעות על החוזה, בעוד שנצפה מבצע תצפיות אחר המתלונן. לכל אלה הצטרפה שתיקתו של המבקש בחקירתו והיעדר הסבר מצדו לממצאים המפלילים אותו.

באשר לאישום השלישי קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"בית המשפט המחוזי קבע כי קיימות ראיות לכאורה גם ביחס לאישום השלישי, בין היתר, על סמך הראיות הלכאוריות הבאות: בית המשפט הניח קיומו של מניע לפגיעה במתלוננת; נמצא קשר לכאורי בין העורר למשלוח המסרונים המאיימים; קיומה של הפסקה סלולרית במכשירי הטלפון הנייד של העורר ושל אבישי בעת הנחת המטען המתואר באישום זה; עיתוי החזרה לפעילות סלולרית של השניים וניסיונות תקשורת בניהם בסמוך לכך, ואיכון המכשירים בביתו של העורר לאחר מכן.

נדמה ויש בכל אלה, במצטבר, כדי להניח תשתית ראייתית לכאורית מספקת בשלב הזה, ואולם איני נדרשת להכריע בכך נוכח המסקנה אליה הגעתי לעיל, כי קיימות ראיות לכאורה למכביר לגבי האישום הרביעי, ודי בהן כדי להצדיק את מסקנתו של בית המשפט המחוזי כי יש להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו".

באשר לעילות מעצר וחלופת מעצר נקבע כדלקמן:

"העורר לא קבל נגד קביעותיו של בית המשפט המחוזי בנוגע לקיומה של עילת המעצר ובנוגע להיעדר חלופת מעצר. אציין כי המעשים המיוחסים לעורר מקימים עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. כמו כן, מעשים אלה ביחד עם עברו הפלילי המכביד מאוד, מקימים עילת מעצר של מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. בנוסף, לא הוצגה בעניינו של העורר חלופת מעצר שיהיה בה כדי לאיין את מסוכנותו, ותסקיר שירות המבחן שהוצא בעניינו ביום 13.8.2017 לא המליץ על שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני. על כן, בצדק נקבע על ידי בית המשפט המחוזי כי קיימת עילת מעצר וכי בהיעדר חלופה מתאימה, יש להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו".

6. ביום 6.8.18 הגיש המבקש בקשה ראשונה לעיון חוזר. בקשה זו נדחתה על ידי בית משפט זה (כב' השופטת ש' זמיר) בהחלטה מיום 8.10.18, על יסוד קביעות עיקריות אלה:

"... גם אם נקלטו שיחות בין המבקש לאבישי שיש בהן שימוש במילה 'תותים', במשמעותה המילולית הפשוטה בסיטואציה כזו או אחרת, הרי שאין הדבר שולל את האפשרות שבהזדמנויות אחרות עשו אבישי והמבקש שימוש במילה 'תותים' כשם קוד לשם הוצאה לפועל של התוכנית העבריינית, והדברים נקבעו במפורש בהחלטות בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון, 'הראיות אותן ביקש המבקש להציג, בדמות תעודות משלוח של תותים; תצהיר לפיו נהג המבקש לספק משלוחים של פירות וירקות לשכנתו של המתלונן קובי מוסא; ותצהיר של בעל מטע תותים אשר

סיפק סחורה למבקש, אכן מלמדות כי המבקש היה בעל עסק לגיטימי לממכר פירות וירקות, לרבות תותים. אלא שכאמור אין חולק כי המבקש אכן עסק בממכר פירות וירקות על כל המשתמע מכך, לרבות התנהלות מול ספקים ואספקת משלוחים ללקוחותיו השונים. יחד עם זאת, אין בראיות הללו כלל ועיקר כדי לכרסם מהתשתית הראייתית הלכאורית כנגד המבקש, שעה שנקבע הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון כי ההתקשרות בין המבקש לאבישי, ובכלל זה השיחות אודות 'תותים' ו'משלוח' נערכו במסגרת הפעילות העבריינית ולשם הגשמתה, 'על פניו דומה כי דווקא הגרסה לפיה עוזיאל קיבל הוראה מהמבקש למסור כי אבישי עובד אצלו, היא זו שמתיישבת ומשתלבת עם כל שאר הראיות שנאספו, אשר מלמדות כי אבישי לא עבד אצל המבקש כשליח למסירת משלוחי פירות וירקות ולשם דיוק 'שליח לענייני תותים', כמפורט לעיל. בהקשר זה יצוין עוד כי חרף טענתו העקבית והנחרצת של המבקש כי אבישי עבד אצלו בחלוקת תותים, לא הציג הוא, עד עצם היום הזה, ולו ראייה פוזיטיבית אחת כי כך היו פני הדברים. משום מה ספק התותים, שתצהירו נערך לבקשת ההגנה, לא ציין כי התנהל מול אבישי בנושא של אספקת תותים בכל הקשר שהוא, ומשום מה לא הובא תצהיר מטעם מי מהקונים הרבים בחנותו של המבקש, לפיו אבישי נהג למסור לו משלוחי תותים, וככל הנראה לא בכדי, 'אשר לכרסום הנטען בכל הנוגע לאישום השלישי, הרי שהמבקש לא הציג ראייה חדשה כלשהי שיש בה כדי להעיד על כרסום ראייתי כלשהו.

ב"כ המבקש טען כי כתבת חדשות אשר פעלה, לשיטתו, בשירות המשטרה שוחחה עם המתלוננת, הכניסה לה מילים לפה והלכה למעשה 'אנסה' אותה לומר כי המבקש פגע בה למרות שהמתלוננת מצדה טענה כי לא היו דברים מעולם. לדבריו, בתגובה לדברים הגיש המבקש תלונה למשטרה אולם אך לאחרונה נודע לו כי התיק נסגר".

באשר לטענות בדבר מחדלי חקירה נקבע כי אלה אינן שומטות את הקרקע תחת התשתית הראייתית ומכל מקום אין מקומן במסגרת הליך המעצר, מה גם כי אין מדובר בטענות שנולדו בעקבות גילויין של עובדות חדשות המבססות עילה בהליך של עיון חוזר.

באשר לחלופת מעצר, נקבע כי זו לא תסכון נוכח מסוכנותו הגבוהה של המבקש בהתחשב בעבירות המיוחסות לו, בעברו הפלילי המכביד לרבות הרשעתו האחרונה בגין ביצוע עבירות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט בזמן היותו עצור מאחורי סורג ובריח בתיק זה, דפוסי אישיותו כפי שעלו מהתסקיר והעובדה שהמבקש הינו בסטטוס של אסיר. באשר לחלוף הזמן, נקבע כי ההליך העיקרי מתנהל בקצב משביע רצון וכי נקודת האיזון טרם הוסטה לכיוון זכותו של המבקש לחירות.

7. ביום 8.4.19 הוגשה בקשה נוספת, זו שלפניי, לעיון חוזר.

8. ביום 16.4.19 האריך בית המשפט העליון (כב' השופטת ד' ברק-ארז) את מעצרו של המבקש החל מיום 27.4.19 למשך תשעים ימים או עד למתן פסק דין בתיק העיקרי, לפי המוקדם, בקבעו כך:

"לאחר שבחנתי את הדברים, אני סבורה שיש מקום להיענות לבקשה. אמנם המשיב עצור כבר

עמוד 9

חודשים רבים, וככל שתקופת המעצר מתמשכת, הכף נוטה יותר ויותר לעבר ההגנה על זכותו לחירות של העצור. אולם, אין משמעות הדבר כי בית המשפט יורה על שחרורו של אדם ממעצר מן הטעם הזה בלבד, וכל מקרה ייבחן על-פי מכלול נסיבותיו (ראו למשל: בש"פ 4773/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (15.7.2015)). במקרה דנן, אני סבורה שנקודת האיזון בין האינטרס בדבר שלום הציבור וביטחוננו לבין חלופה הזמן לא מובילה לשחרורו של המשיב, וכי יש להיעתר לבקשת המדינה ולהורות על המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח. זאת בעיקר לנוכח הרשעתו הטרייה מלפני מספר חודשים בעבירות שביצע בעודו במעצר בהקשר שהוא רלוונטי במישורין להליך הנוכחי, אך גם לנוכח קצב התנהלותו של ההליך העיקרי שהוא סביר בנסיבות העניין. בהקשר זה יצוין כי עד כה התקיימו 35 דיוני הוכחות, נשמעו עשרות עדי תביעה, וקבועים תשעה מועדי דיון נוספים".

9. ביום 18.4.19 הגישה המשיבה נימוקי התנגדותה לבקשה בכתב.

10. ביום 7.5.19 התקיים דיון בבקשה לפני, במהלכו שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

במועד מאוחר יותר הועברו לעיוני חומרי החקירה הרלוונטיים.

טיעוני המבקש

11. המבקש ביסס את בקשתו לעיון חוזר על הטעמים העיקריים הבאים: הצגת מצג שווא בשלב מעצר הימים על ידי היחידה החוקרת ובשלב המעצר עד תום ההליכים על ידי הפרקליט המלווה את התיק; הפרה בוטה של זכויות המבקש במהלך חקירותיו; כרסום ממשי בראיות; מחדלי חקירה לרבות התעלמות מדרישות המבקש לערוך עימותים ובדיקת פוליגרף; חלופה הזמן והצפי להתמשכות ההליך העיקרי; קיומה של חלופת מעצר ראויה; נסיבות אישיות.

12. באשר למצג שווא, טען ב"כ המבקש כי בניגוד להצהרות היחידה החוקרת והפרקליטות, המבקש לא מילא פיו מים באופן גורף במהלך חקירותיו, אלא ענה באופן מפורט לשאלות החוקרים, הן באשר לחשדות שיוחסו לו והן באשר למעורבים האחרים בתיק. ב"כ המבקש טען כי אמנם חקירותיו של המבקש היו מצויות ברשותו עובר למועד השמעת הטיעונים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי גם אם התרשל בכך שבירר את מצב הדברים בשלב מאוחר, עובר לבקשה לעיון חוזר שלפניי, אין בכך להצדיק פגיעה בזכותו של המבקש לבסס על כך עילה לעיון חוזר.

13. באשר לזכויות המבקש בחקירה, טען ב"כ המבקש כי ביום 19.2.19 תוחקר המבקש ברכב בדרכו לדיון בעניין מעצרו בבית המשפט, מבלי שתחקור זה תועד כנדרש ומבלי שניתנה לו הזכות להיוועץ בעורך דינו, וביום 5.3.19 במהלך חקירתו לא הוזרה המבקש ושוב נמנעה ממנו הזכות להיוועץ עם עורך דין.

14. באשר לתשתית הראייתית הלכאורית הנוגעת לאישום הרביעי, טען ב"כ המבקש לכרסום על יסוד טענות אלה:

השוטר, עד תביעה 5026, אשר עקב אחר אבישי ביום 17.2.17 ציין הן בדו"חות שערך והן בעדותו בבית המשפט כי לא ראה את אבישי אוחז דבר מה בידיו ולא ציין כי ראה כפפות על ידיו של אבישי. בעניין זה הפנה לפרוטוקול מיום 26.2.18 עמ' 433 שורות 6-10 ועמ' 440 שורה 28. נטען כי המעקב בוצע בשעות הבוקר בתנאי ראות טובה, ומדובר במטען אשר גודלו קטן מעט מכדור עף ובכך יש ליתן משנה תוקף לטענה כי אילו אבישי היה אוחז במטען השוטר היה מבחין בכך;

עד תביעה 57, רס"ב אורן בירנבאום, סתר בעדותו את שרשם בדו"ח התפיסה, לפיו מצא ותפס כפפה אחת ברכב של אבישי וכפפה נוספת על הכביש מחוץ לרכב. בהקשר זה הפנה ב"כ המבקש לעדותו של עד תביעה זה בפרוטוקול 15.10.18 עמ' 977 שורות 22-23 ועמ' 978 שורות 28-30, שם מסר כי החבלן מצא את הכפפה וכי הכפפות נמצאו ליד רכב המקרה. ב"כ המבקש טען כי הואיל ואבישי נעצר בעת שעשה דרכו אל רכבו כשהוא רחוק מרכבו לא ייתכן כי נמצאה כפפה ברכב השייכת לו ולא ייתכן כי כפפה נוספת שנמצאה מחוץ לרכב אף היא שייכת לו כאשר השוטרים שנכחו באירוע לא הבחינו בכפפה על ידי אבישי. לטענתו, בכך יש לבסס חשד כי הכפפה נשתלה ברכב על מנת לקשור את אבישי למטען;

החוקרים לא ידעו על שיחות בין המבקש לבין אדם העונה לשם פנחס, אשר בדיקת הסניגור עמו ותצהיר שקיבל ממנו, העלתה כי המבקש ואבישי נהגו להגיע אליו לקדימה ולרכוש ממנו תותים עבור לקוחות חנותו שבהרצליה בסכומים נאים;

היחידה החוקרת לא תפסה מצלמות המוצבות בבית משפחת בן חמו המתגוררת מול המתלונן, ובשיחה שקיים עמה ב"כ המבקש עלה כי המבקש הביא לה תותים כחודש ימים לפני האירוע;

בשיחה מיום 16.2.17 תועד אבישי אומר למבקש כי השאיר את משלוח "התותים" בחנות מפני שלא מצא את הלקוחה, ומכאן נטען כי אם אכן דובר היה במטען, הכיצד לא הגיע אבישי לחנות על מנת לקחתו;

ב"כ המבקש טען כי ברשותו ראיות המחזקות את טענת המבקש כי אבישי עבד בחנותו כשליח.

15. באשר לתשתית הראייתית הלכאורית הנוגעת לאישום השלישי, טען ב"כ המבקש לכרסום על יסוד טענות אלה:

במהלך עדותם של דני דגן ובוקי נאה, התברר כי המניע להנחת המטען ברכבה של המתלוננת הקשור ברצונו

של המבקש ששיריו יושמעו ברדיו אינו "מחזיק מים", היות ולמבקש הייתה "דלת פתוחה" לבעלי תחנת הרדיו, אבי בן בסט, שהינו חברו הטוב, ולו היה חפץ בקידום השמעת שיריו היה מבקש זאת ממנו או באמצעות אחיו המצוי בקשרי עבודה הדוקים עם בעל תחנת הרדיו;

טבלת ההשמעות מגמתית ומתייחסת לחלק מזערי מערוצי הרדיו ועל אף המתואר בה שיריו של המבקש מושמעים ברדיו באופן הוגן;

מחומרי הגלם עולה תמונה שונה לחלוטין מהתזה של המשיבה באשר לריאיון שנערך למבקש על ידי דני דגן, עד תביעה 83, לפיה המבקש הביע בריאיון סלידה מהמעשה החמור שנעשה כלפי המתלוננת.

16. באשר למחדלי חקירה, טען ב"כ המבקש כי המבקש דרש "בנסיבות רבות" שייערך לו עימות עם מי מהעורבים וכן שתיערך לו בדיקת פוליגרף, אך לדאבונו לא נעשה כן. בהקשר זה הפנה לתמליל חקירת המבקש מיום 26.2.17.

17. באשר לחלוף הזמן, טען ב"כ המבקש כי חלף זמן ניכר המצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש העצור החל מחודש פברואר 2017, ובמשך כ- 25 חודשים, וכי יש בכך ללמד על הפחתה במסוכנותו של המבקש ולהטות הכף לטובת חירותו. בהקשר זה, נטען כי מעצרו הממושך של המבקש פוגע במצב הכלכלי שלו ושל הסמוכים על שולחנו, היות ונמנעת ממנו היכולת לנהל את העסק לממכר ירקות ופירות ואת עסק הנדל"ן שברשותו. ב"כ המבקש הוסיף וטען כי עד למועד הגשת הבקשה ועל אף שדיוני ההוכחות החלו ביום 22.1.18 והתנהלו כ- 45 דיונים, נשמעו כ- 101 עדי תביעה ונותרו כ- 100 עדי תביעה נוספים ואף פרשת ההגנה צפויה להתארך.

18. ב"כ המבקש טען כי כעת יש באפשרותו להציע חלופת מעצר ראויה, וכי אף אין מקום לחשש להשפעה על עדים או לשיבוש מהלכי משפט היות והמבקש אינו קשור לאירועים המיוחסים לו בכתב האישום והמתלוננים עצמם העידו כי אינם מסוכסכים עם המבקש.

19. באשר לשינוי נסיבות, טען ב"כ המבקש כי המבקש יליד 1954, כבן 65 שנים, נשוי, אב לשלושה ילדים וסב לשני נכדים, והוא אף לא זכה לראות את נכדתו השנייה בשל מעצרו ויש להתחשב בגילו, במצבו הרפואי וברצונו לנהל את הגנתו בצורה אופטימלית. לטענתו, אין בכוונת המבקש להידבר עם המאשימה והוא מבקש להוכיח את חפותו.

20. באשר להרשעתו של המבקש בעבירות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט, טען ב"כ המבקש כי אם היה מדובר בתיק המגביר את מסוכנותו של המבקש לא הייתה המשיבה מסכימה לעונש של מספר חודשי מאסר בודדים.

21. המבקש טען במהלך הדיון כי אינו מעורב במיוחס לו, כי לא היה בזירות ביצוע מעשי העבירות ולא נמצאה ראיה נסיבתית הקושרת אותו לאישומים המיוחסים לו.

טיעוני המשיבה

22. ב"כ המשיבה טען כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

23. באשר לטענה בדבר מצגי שווא, טען ב"כ המשיבה כי מדובר בטענה שאינה נכונה מבחינת עובדתית כלל וכי ממילא משנקבעה קיומה של תשתית ראייתית אין כל נפקות לטענה זו. ב"כ המשיבה טען כי המבקש אכן לא מילא פיו מים בכל רגע ורגע במהלך חקירותיו, ומעת לעת ניהל שיחות רקע וחולין עם חוקריו, עד לעת שנשאל על אודות סוגיות הנוגעות לחשדות מרכזיים שיוחסו לו, אז נמנע הוא מלהשיב באופן ענייני ובכך שקולה התנהגותו זו לשתיקה. ב"כ המשיבה טען כי טענה זו אינה מתבססת על מידע חדש, אלא על תמלילי חקירות אשר היו מצויים בידי ההגנה כבר מחודש מרץ 2018, ומטעם זה אין בה לבסס עילה לעיון חוזר.

24. באשר לטענה כי המבקש לא הוזהר ולא הועמד על זכויותיו בטרם נחקר, טען ב"כ המשיבה כי אין לטענה זו כל משמעות מקום בו המבקש לא הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו, ומכל מקום מקומה בהליך העיקרי.

25. באשר לטענה בדבר כרסום ראייתי, טען ב"כ המשיבה כי המבקש הציג תמונה מסולפת של המציאות הראייתית בתיק, כך למשל כאשר טען כי אחד העוקבים אשר פעל בזירת האצטדיון לא הבחין במטען שאחז אבישי בידו ולא ראה כפפות על ידיו כאשר "נתפס" לעדות של עוקב אחד והתעלם מעדותם של עוקבים נוספים. ב"כ המשיבה טען כי נוסף על כך, לא טרח ב"כ המבקש לפרוס את מסת הראיות הקריטיות הנוספות הקיימת נגד המבקש ובכלל זאת את איתור ותפיסת המטען מתחת לרכבו של המתלונן, את ממצאי D.N.A של אבישי על גבי שתי כפפות שנמצאו בזירה וחומר נפץ ממנו הורכב המטען על גבי אחת מהן. כמו כן נמנע המבקש מלציין כי אבישי נתפס על חם בזירה מיד לאחר שהניח את המטען ובטרם הספיק להגיע אל הרכב השכור עמו הגיע לזירה, שבו אף נמצא השלט שמפעיל את המטען באופן המתאים רק לו בסבירות של מעל 1:1,000,000, ומהראיות המלמדות על המעקב והתצפית שערך אבישי אחר המתלונן במשך כשבועיים ימים עובר להנחת המטען וראיות נוספות.

26. ב"כ המשיבה טען כי ב"כ המבקש התעלם מכך שגם בית משפט זה וגם בית המשפט העליון קבעו שקיומן של שיחות תמימות על "תותים" אינן מחלישות את התשתית הראייתית המפלילה, בהעדר מחלוקת כי המבקש היה בעלים של חנות לממכר פירות וירקות.

27. ב"כ המשיבה טען כי העדים אשר העידו עד כה בבית המשפט לא שינו כהוא זה מהתשתית הראייתית שהייתה קיימת בעת שניתנו ההחלטות בעניין מעצרו של המבקש.

28. באשר למחדלי חקירה, טען ב"כ המשיבה כי המבקש ממילא לא מסר כל גרסה שניתן היה לעמתה מול גרסאות המעורבים האחרים וכי במרבית חקירותיו שמר על זכות השתיקה.
29. באשר לחלוף הזמן, טען ב"כ המשיבה כי רק ביום 16.4.19 נדרש בית המשפט העליון לשאלת מסוכנותו של המבקש לצד קצב התקדמות ההליך העיקרי ושיקולים נוספים ונעתר לבקשה להארכת מעצרו של המבקש בפעם השביעית.
30. ב"כ המשיבה הפנה לת"פ 61691-02-18 שבו הורשע המבקש בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד שביצע בזמן ששהה בתא מעצר בגינן נדון לעונש של מאסר בפועל למשך שמונה חודשים, וטען כי אין מקום לטענה בדבר חלוף הזמן מקום בו חלק מהזמן ריצה המבקש עונש מאסר בגין הליך פלילי אחר.
31. באשר לנסיבותיו האישיות של המבקש, טען ב"כ המשיבה כי אלה אינן מצדיקות את שחרורו של המבקש ממעצר וכי רצונו של המבקש לנהל את משפטו עד תום אינה מהווה "נסיבה אישית" ואינה רלוונטית לבקשה לעיון חוזר.
32. ב"כ המשיבה טען כי בהליך העיקרי נשמעים דיונים פעמיים בשבוע, וכי להערכתו, פרשת התביעה צפויה להסתיים עד ליציאה לפגרת הקיץ.

דין והכרעה

33. בהתאם לסעיף 52 לחוק המעצרים, עיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצרו של המבקש ייתכן מקום בו התגלו עובדות חדשות, חל שינוי בנסיבות או חלף זמן ניכר ממועד ההחלטה בדבר המעצר.
- המסגרת הנורמטיבית לבקשה לעיון חוזר, בדגש על טענה לכרסום בראיות לכאורה, נסקרה באופן מקיף בהחלטתה של כב' השופטת ש' זמיר מיום 8.10.18, שניתנה בעניין בקשה קודמת לעיון חוזר. לצורך החלטה זו, אפנה לסקירה האמורה.
34. המבקש השתית בקשתו לעיון חוזר על מספר טענות, אשר חלקן, כפי שיבואר להלן, אינן בגדר עילות המצדיקות עיון חוזר בהחלטת המעצר, ועל כן דינן להידחות. האמור מתייחס לטענות בדבר הפרה בוטה של זכויות המבקש במהלך חקירותיו, בדבר קיומם של מחדלי חקירה בשל אי עריכת עימות ובדיקת פוליגרף לפי בקשת המבקש ובדבר הצגת מצגי שווא מצד היחידה החוקרת והפרקליטות באשר להתנהלותו של המבקש בחקירה. ברי כי הטענות הללו אינן מתבססות על מצב דברים חדש, שמקורו בגיליון של עובדות חדשות בבחינת כרסום בראיות או בשינוי נסיבות, בבחינת אירועים שאירעו לאחר שניתנה החלטת המעצר. מדובר בטענות המתבססות על חקירות המבקש עובר להגשת כתב האישום וממילא עובר להחלטת המעצר, וככאלה

היו בדיעת המבקש, בעת שנשמעו מטעמו הטיעונים בנוגע לשאלת קיומן של ראיות לכאורה בהליך זה. הטענה למחדלי חקירה, כבר נטענה על ידי המבקש בבקשה לעיון חוזר קודמת ונדחתה (ראו עמ' 15 להחלטת כב' השופטת ש' זמיר מיום 8.10.18).

הנה כי כן, טענות למחדלי חקירה, להפרת זכויות המבקש בחקירה או להצגת מצגי שווא מצד היחידה החוקרת והפרקליטות בהליך מעצר הימים בנוגע לאופן התנהלות המבקש בחקירה - אינן מבססות מצג של ראיות חדשות או שינוי נסיבות, ואין בכוחן להצביע על כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת, וכפועל יוצא אין בכוחן לשנות מעוצמת סיכויי ההרשעה. כידוע תשתית זו נקבעה על יסוד הראיות הקיימות ולא על ראיות חסרות, ואלה הקיימות ביססו מארג ראייתי מספיק המקים סיכוי סביר להרשעת המבקש באישומים ובעבירות המיוחסות למבקש.

35. טענתו המרכזית של המבקש הינה כי בניגוד להצהרת הפרקליטות בפני בית משפט זה, לפיה בחקירותיו מילא פיו מים, הרי שעיון בחקירותיו מלמד כי הוא השיב בפירוט לחשדות שהופנו נגדו ואף התייחס למעורבים. בהקשר זה הפנה ב"כ המבקש, בעיקר, לחקירותיו של המבקש מהמועדים 20.2.17 ו-26.2.17. עיינתי בחקירות אלה ובחקירותיו האחרות של המבקש. כפי שכבר קבעתי לעיל, אין מדובר בטענה המבוססת על עובדות חדשות או שינוי בנסיבות, לפי שגרסאות המבקש בחקירתו עמדו לנגד עיני כל עובר למתן החלטת המעצר. טעם זה, כשלעצמו, אמנם מספיק על מנת לדחות את הטענה שנשמעה בעניין שתיקתו של המבקש בחקירה, אלא שלמעלה מהצורך אתיחס גם לגופה של הטענה.

מעיון בחקירותיו של המבקש ניתן להתרשם כי לצד הכחשתו הכללית בנוגע למיוחס לו, הוא התנהל במגמתיות ברורה, בעוד שהרחיב בדברים בנושאי שיחות חולין עם חוקריו והתייחס לדברים שמסר בריאיון לערוץ 1 על אודות אירוע הפיצוץ ברכבה של המתלוננת ביום 15.3.17, אך שתק כל אימת שהתבקש לספק הסבר ולמסור גרסתו לראיות קונקרטיים בעלות פוטנציאל מפליל אשר הונחו לפניו על ידי החוקרים.

כך בחקירתו ביום 17.2.17, לאחר שיחת חולין, אמר לחוקר: "לענייננו תחשוב שאני לא קיים, בזה נגמר הסיפור", ושתק כאשר נשאל לגבי קשריו עם אבישי, אבי בן בסט ולגבי כוונותיו לפגוע במתלוננים.

בחקירתו ביום 18.2.17 שתק המבקש.

בחקירתו ביום 20.2.17 הכחיש המבקש את המיוחס לו, ואמר לחוקריו: "שומר על זכות השתיקה וזה החפות", טען כי לא עשה דבר וכי החוקרים טוחנים קמח טחון.

בחקירתו מיום 26.2.17 טען המבקש כי המתלוננת היא חברה טובה שלו, וכי אמנם ביקש ממנה כחודש וחצי - חודשיים קודם לכן, שתשמיע את שיריו בתוכנית הרדיו שהיא מנחה, אולם היא הפנתה אותו לעורך התכנית, אך הוא לא פנה אליו. המבקש הכחיש קשר בין הנחת המטען לבין השמעת שיריו בתחנת הרדיו, וטען כי הוא

מכיר את מנהל תחנת הרדיו שאף הוא חברו הקרוב והטוב, ולדבריו הוא אינו קשור להנחת המטען ברכבה של המתלוננת. המבקש אישר כי ביקר את אבי בן בסט בתחנת הרדיו לאחר הנחת המטען, אולם לדבריו הוא אינו זוכר האם הודיע על הגעתו ואינו זוכר האם הוא זה שביקש מאבי בן בסט להזמין את המתלוננת לאותה פגישה. באשר לדברים שמסר המבקש בראיון, טען בחקירתו כי מדובר בריאיון שיזם עיתונאי וכי בדבריו התכוון לכך שייטכן ולמתלוננת היה סכסוך בקשר לנדל"ן, לחובות או לבעלה וכי דבריו כי "שכחה מאיפה היא באה" הינם דברים שכבר נאמרו על ידי זמרים מקופחים אחרים. כאשר נשאל המבקש על היכרותו את אבישי הוא סירב הוא למסור פרטים והשיב, שוב ושוב, לחוקריו שישאלו את אבישי: "זה התשובה שאתה תקבל עד שאני הולך הביתה", "הייתי יותר מידי לארג' איתכם". כשנאמר לו שאבישי מסר שהוא עובד אצלו, השיב: "אז הוא אמר" וסירב לומר האם זה נכון או לא. בהמשך שלל את הטענה כי הוא נעזר באבישי כדי ימינו וטען כי אבישי אינו מסוגל לפגוע באיש. המבקש סירב למסור פרטים על נסיבות קשריו עם חנוך ורזי עצמון.

בחקירתו ביום 27.2.17 שוב שתק המבקש כאשר נשאל על קשריו עם אבישי והשיב: "תשאל אותו", וכן שתק כאשר הונחו לפניו ראיות על שיחה ראשונה שביצע אבישי כ- 20 דקות לאחר פיצוץ המטען ברכבה של המתלוננת למבקש. בהמשך שתק המבקש כאשר נשאל לגבי דבריו בריאיון. בחקירתו ביום 28.2.17 שתק המבקש כאשר נשאל לגבי אבישי והמתלוננים, טען כי תופרים לו תיק וכי הוא חף מפשע.

בחקירתו ביום 1.3.17 כשנשאל על קשריו עם אבישי שוב שתק המבקש, וכך גם כאשר נאמר לו כי קיימות ראיות לכך שאבישי הותיר את מכשיר הטלפון שלו בחנותו. המבקש מסר כי הוא אינו מודאג מתוכן השיחות, משום שידע כי המשטרה מאזינה לשיחותיו ואלה מלמדות על כך שעזר לאנשים.

בחקירתו ביום 6.3.17 התלונן המבקש על תנאי מעצרו וטען כי הוא עדיין ממתין שיוצגו לפניו ראיות המוכיחות את המיוחס לו. כשהוצגו לפניו שיחות בחר לשתוק, וטען כי מדובר בשיחות מזכות העוסקות במשלוחים של ירקות.

בחקירתו ביום 7.3.17 שתק המבקש למול ממצאים ראייתיים על אודות קשריו עם אבישי ושיחה 629 ביום 16.2.17 שעה 17:50 שניהל עמו. המבקש טען באופן כללי כי ידע שמאזינים לשיחותיו וכי השיחות שהוקלטו אינן שיחות מפלילות, אלא שיחות "חולין" המבטאות הוראות שנתן לעובד שלו להניח משלוח המיועד ללקוחה אצל שכנתה. בהמשך הוסיף המבקש כי יסביר את הדברים בבית המשפט.

בחקירתו ביום 14.3.17 שתק המבקש כשנשאל לגבי אבישי ופגישותיהם. המבקש הכחיש כי הכוין את אבישי להניח מטען וטען כי הראיות שבידי החוקים הם בגדר "רמזים" ו-"קשקושים בטלפון". המבקש טען כי בריאיון שנערך עמו דיבר בקווים כלליים וכי ביקש ליחצ"ן את עצמו ואת שירו. בחקירתו ביום 19.3.17 שתק המבקש כשהוצגו לפניו ממצאים פורנזיים על אודות סוג המטענים ודרך הפעלתם.

הנה כי כן, מהמתואר עולה כי המבקש נמנע באופן מגמתי מלמסור הסבר לממצאים ראייתיים מפלילים

שהוצגו לפניו, שתק למול כל אלה ולא סיפק בעניינם כל גרסה ולמעשה אף הצהיר בפני החוקרים כי אין כוונתו להתייחס באופן ענייני לראיות נגדו וכי הוא שומר על זכות השתיקה. הכחשתו הכללית של המבקש את מעורבותו באירועי הנחת המטען ברכבם של המתלוננים ותשובותיו המתחמקות מלהסביר את קשריו, שיחותיו ומפגשיו עם אבישי אינה מספקת הסבר לממצאים הראייתיים המפלילים הקונקרטיים. המבקש אמנם ביקש להישלח לבדיקת פוליגרף, ביקש כי יערך לו עימות עם המתלוננים והפציר בחוקריו להציג לפניו "ראיות פורנזיות" הקיימות נגדו, אך כשהוצגו לפניו ראיות בעלות פוטנציאל מפליל- שתק. על כן, אין כל מקום לטענת המבקש כי הוא לא מילא פיו מים ולא שתק בחקירתו, ולנוכח הצהרתו החוזרת ונשנית של המבקש במהלך חקירתו על שתיקה נדמה כי מוטב היה לו לא נשמעה טענה זו. שתיקה אינה בהכרח מילוי פה מלוא מים מתחילת החקירה ועד סופה, אלא גם התייחסות סלקטיבית לשאלות החוקרים ושתיקה מופגנת למול שאלות בעניינים מפלילים מהווה למעשה שתיקה שניתן ליתן לה משמעות ראייתית.

מכל מקום, שתיקתו של המבקש ממילא לא היוותה ואינה מהווה ראייה עצמאית בפני עצמה. כוחה של שתיקה זו הוא בחיזוק לתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת, ובזו, כפי שיבואר להלן, לא נמצא כל כרסום או חולשה, והיא עומדת כיסוד להחלטת המעצר אף ללא צורך בראיה מחזקת.

36. באשר לטענה לכרסום ראייתי בתשתית הראייתית הלכאורית שנקבעה לאישום הרביעי, נטען כי עד תביעה 2, עוקב 5026, מסר בעדותו כי לא ראה שאבישי אחז דבר מה בידו ועטה כפפות על ידיו על אף תנאי ראות טובה, כי עד תביעה 57, שוטר אשר ערך את דו"ח התפיסה, מסר בעדותו כי לא הוא זה אשר מצא את הכפפות, אחת מחוץ לרכב ואחת בתוך הרכב, אלא חבלן משטרה מסר לו אותן, וכי עדויות אלה מבססות חשד כי הכפפות הושטלו בכוונת מכוון בזירת מעצרו של אבישי על מנת להפלילו בהנחת המטען.

טענה זו, הנוגעת לכפפות שנמצאו בזירת הנחת המטען ברכבו של המתלונן, אינה מכרסמת בתשתית הראייתית הלכאורית שנקבעה, הן משום שזו כלל אינה נסמכת על ממצאים הנוגעים להימצאות כפפות, לפי שאלה לא הובאו בין הראיות לכאורה שהציגה המשיבה עובר להחלטת המעצר, והן משום שממילא אין בטענה זו לקיים פוטנציאל מזכה המפחית מן הסיכוי להרשעה.

התשתית הראייתית הלכאורית שנמצאה לאישום הרביעי מבוססת, כמפורט לעיל, על מכלול ראייתי, נסיבתי בעיקרו, המלמד כי בין המבקש לבין אבישי התקיימו שיחות במהלכן נעשה שימוש במילים כגון "משלוח", "תותים", כאשר תצפיות שבוצעו אחר אבישי, בתכוף לשיחות אלה, תיעדו את אבישי מבצע תצפיות אחר המתלונן בקרבת ביתו ובקרבת אצטדיון הכדורגל שבו שיחק, כשהוא מסווה את לוחיות הזיהוי של הרכבים בהם נסע. אבישי נעצר מיד לאחר שתועד רוכן לעבר רכבו של המתלונן, שבו נמצא מטען חבלה אלחוטי, כאשר השלט להפעלתו נמצא מחובר למפתחות הרכב עמו הגיע אבישי למקום. לפיכך, נמצא כי משמעותן של השיחות שניהלו המבקש ואבישי שונה ממשמעותן המילולית הפשוטה, באופן המלמד כי אבישי לא עבד בחנותו של המבקש ואף קושר את המבקש למעשיו של אבישי ולמיוחס לו במסגרת האישום הרביעי, דהיינו - עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון לרצח בצוותא חדא, עבירות נשק ועבירה של ניסיון להרוס נכס בחומר נפיץ.

מעבר לצורך יצוין כי אין כל יסוד ראייתי לחשד שהעלה המבקש, לפיו הכפפות נשתלו בזירת המעצר על מנת לקשור את אבישי למטען. כפי שתואר לעיל, התשתית הראייתית הלכאורית קושרת בין אבישי לבין מטען החבלה שנמצא ברכבו של המתלונן בזירת המעצר על סמך ראיות אחרות, ביניהן ראיה מרכזית המלמדת כי מטען החבלה תוכנן לפעול באמצעות שלט שחובר למפתח הרכב עמו הגיע אבישי למקום.

בנוסף על כך, מתוך ראיות נוספות שהוגשו לעיוני - חוות דעת מעבדות לזיהוי פלילי: מעבדת חבלה ומעבדה ביולוגית - עולה כי בחומר שנדגם מהכפפות נמצא פרופיל DNA בולט התואם את פרופיל ה-DNA של אבישי, וכן שרידי חומר נפץ מסוג RDX- הוא הסוג ממנו הורכב מטען החבלה שאותר מתחת לרכבו של המתלונן.

טענה נוספת שנשמעה מטעם המבקש היא כי המשיבה לא תפסה מצלמות המוצבות בבית שכנתו של המתלונן, שלה נהג המבקש לספק תותים, עובדה עליה למד הסניגור משיחתו עמה. מדובר בטענה שנשמעה בעבר בגרסה מעט שונה, היות ובהחלטה מיום 8.10.18 בעקבות בקשה קודמת לעיון חוזר, נדחתה טענת המבקש כי קיומו של תצהיר לפיו הוא נהג לספק משלוחים של פירות וירקות לשכנתו של המתלונן, מקום בו אין מחלוקת כי המבקש הפעיל עסק לממכר ירקות ופירות, אינו מכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית, לפיה השיחות בין המבקש לבין אבישי על אודות "משלוח" ו-"תותים" נערכו במסגרת פעילות עבריינית ולשם הגשמתה. כעת טוען למעשה המבקש, למחדל חקירה משום אי תפיסת המצלמות, אשר התיעוד בהן יכול, כך לשיטתו, לאשש את טענתו כי הוא סיפק משלוחי פירות וירקות לשכנתו של המתלונן. סבורני כי אין בטענה זו כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת. גם אם מדובר במחדל חקירה, הרי כפי שפירטתי לעיל, בהקשר דומה, אין מדובר בטענה המצדיקה מניה וביה עיון חוזר נוכח כרסום ראייתי, אלא בחסר ראייתי שמקומו להיבחן בהליך העיקרי. מכל מקום, וכפי שכבר נקבע לעניין קיומו של תצהיר שכנתו של המתלונן, לפיו קיבלה מהמבקש משלוחי פירות וירקות, ואף אם היה תיעוד מוסרט לכך, לא היה בכך שינוי משמעותי בתשתית הראייתית לכדי הטיית הכף לעבר זיכוי.

הוא הדין אף באשר לטענה כי המשיבה לא חקרה את ספק התותים שסיפק תותים למבקש בסכומים נאים. בעניין זה נקבע, זה מכבר, בהחלטה מיום 8.10.18, בבקשה הקודמת לעיון חוזר, לגופה של טענה, כי קיומו של תצהיר של בעל מטע לתותים, לפיו הוא סיפק למבקש תותים אינו מטה את הכף לעבר זיכוי המבקש. כעת, טענה זו מוצגת שוב כטענה למחדל חקירה, ומקומה להתברר בהליך העיקרי.

המבקש טען כי התיעוד של אבישי ביום 16.2.17 בשעה 17:48 כשהוא אמר לו שהחזיר את המשלוח לחנות אינו מתיישב עם האפשרות שמדובר במטען, ותמוה כי אין ראיות לכך שאבישי אכן הגיע לחנות ביום למחרת, 17.2.17, על מנת לקחת את המטען לצורך הנחתו ברכבו של המתלונן. איני סבור כי יש ממש בטענה זו לעניין כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת. טענה זו מניחה כי דברי אבישי למבקש על אודות החזרת המשלוח לחנות אכן נכונים, אולם אין כל בסיס ראייתי לכך כי המטען אכן הונח בחנות ביום 16.2.17, ומכאן כי אין כל בסיס לציפיה כי אבישי יסור לחנות למחרת היום על מנת לקחתו. מהשיחה בין השניים עולה כי "המשלוח" עדיין היה בחזקתו של אבישי היות והתעתד ללכת שוב למסור את "המשלוח", כאשר בשעה 17:50 אבישי תועד אומר לאשתו כי הוא מבצע "משלוח" ומגיע הבייתה, בעוד שבין השעות 18:18-18:24

הוא נצפה מגיע לאצטדיון ברמת השרון ומתצפת לעברו, וכאשר מכשיר הטלפון שברשותו מצוי בהפסקת פעילות סלולרית. בשעה 18:58 תועד אבישי מתקשר אל המבקש ומספר לו על "התפתחויות בעסקה" ועל "פרטים לא נכונים בחוזה" ואף אומר כי הוא "תשע שעות על החרא הזה" וכי צמח לו "דשא על הראש". בשיחה שהתקיימה בין השניים, כעשר דקות לאחר מכן, תועד המבקש מנחה את אבישי למסור ל"עורך הדין" כי יקבל חמש אחוז יותר עבור סגירת העסקה "בשטח". ראיות לכאוריות אלה סותרות, כאמור, את הנחת המבקש כי המטען הונח בחנותו עובר ליום הנחתו תחת רכבו של המתלונן.

37. באשר לטענה לכרסום ראייתי בתשתית הראייתית הלכאורית שנקבעה לאישום השלישי, טען המבקש כי עדותם של דני דגן ובוקי נאה משמיטה את הקרקע תחת המניע שמייחסת לו המשיבה, הקשור ברצונו כי שיריו יושמעו בתחנת הרדיו שבה משדרת המתלוננת, היות והוכח כי למבקש הייתה האפשרות לפנות בעצמו לבעלי תחנת הרדיו, אבי בן בסט, שהוא חברו הטוב או באמצעות אחיו ולפעול לקידום השמעת שיריו. טענה זו מתעלמת, למעשה, מהמארג הראייתי הלכאורי המבסס סיכוי סביר להרשעת המבקש באישום השלישי ובעבירות המיוחסות לו במסגרתו. ממילא ברור כי גם אם היה באפשרות המבקש לקדם את השמעת שיריו באמצעות קשרי החברות שקשרו הוא ואחיו עם מנהל תחנת הרדיו, אין בכך להשמיט את הבסיס הראייתי הלכאורי לקיומו של מניע לפגיעה במתלוננת וממילא להגשמתה של התכנית הפלילית כמתואר באישום השלישי.

38. המבקש טען גם לשינוי נסיבות וחלוף הזמן כעילות לעיון חוזר.

באשר לאלה נקבע בבש"פ 9437/17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.12.17) כי:

'שינוי נסיבות' מוגדר כמידע אשר יכול היה להניע את השופט מלתת את החלטתו המקורית, לו היה מודע למידע זה בשעתו ... כלומר, על המידע להיות מהותי ומשמעותי דיו על מנת להביא לשינוי ההחלטה המקורית. 'פרק זמן ניכר' פורש בפסיקה בגמישות, תוך איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם בשל חלוף הזמן, לבין האינטרס הציבורי. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות'.

39. באשר לטענת שינוי הנסיבות, טען המבקש כי כיום יש באפשרותו להציע חלופת מעצר ראויה וכי לאחר שהמתלוננים עצמם העידו והיות ואין הם מסוכסכים עמו, הרי שסר החשש לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים. מבלי להידרש בהרחבה לשאלה האם מדובר בשינוי נסיבות, ספק אם קיומה של חלופת מעצר מצדיקה, כעילה בפני עצמה, עיון חוזר בהחלטת המעצר בעניינו של המבקש אשר לפניי. אף אם המתלוננים לא העידו על סכסוך עם המבקש, ואף אם אין מקום לחשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים אין בידי להתעלם מקיומה של עילת המסוכנות בעניינו של המבקש. עילה זו, כפי העולה מעובדות כתב האישום ומעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית, הינה ברף גבוה, וככזו אינה מקיימת, אף בשלב דיוני זה, היתכנות עקרונית לחלופת מעצר.

40. באשר לחלוף הזמן, נטען מטעם המבקש כי הוא עצור מזה תקופה ארוכה של כ- 25 חודשים באופן המפחית ממסוכנותו וכי יש בכך להטות את הכף לעבר שחרורו ממעצר, אף מתוך התחשבות במצבו הכלכלי ובגילו המבוגר וכי זכותו לנהל את הגנתו באופן אופטימלי שלא מתוך כתלי בית המעצר. טענה זו אינה מביאה בחשבון את העובדה כי במהלך תקופת מעצרו, היה המבקש במעמד אסיר אשר ריצה עונש מאסר שנגזר עליו בגין הרשעתו, על סמך הודאתו, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד. ההליך העיקרי מתקדם בקצב יעיל על פי תכנית משפט כאשר להערכת ב"כ המשיבה, שנראית על פניה כסבירה, צפויה פרשת התביעה להסתיים עד תחילת פגרת הקיץ. בשים לב לכך, כמו גם לעוצמתה של עילת המסוכנות, הרי שבאיזון בין זכותו של המבקש לחירות לבין האינטרס הציבורי להגנה מפני המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, סבורני כי בנקודת זמן זו הכף נוטה לאינטרס ההגנה על שלום ובטחון הציבור, באופן שיש להותיר את המבקש במעצר.

41. בהליך זה, על בית המשפט לבחון את נקודת האיזון בין המסוכנות הנשקפת מהמבקש לבין מידתיות האמצעים המגבילים שהוטלו על חירותו על מנת לאיין את המסוכנות, וכך נקבע:

"מטרתו של הליך העיון החוזר בהחלטה על תנאי שחרור ממעצר היא אפוא לבחון, האם מאז שניתנה ההחלטה על תנאי השחרור לחלופת מעצר השתנו הנסיבות, או נתגלו עובדות חדשות, אשר יש בהן כדי להשפיע על תנאי השחרור, באופן שיש בו 'כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי' (בש"פ 2/06 זילברפלג נ' מדינת ישראל (7.2.2006))" (בש"פ 1523/18 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.18)).

42. הנה כי כן, באתי למסקנה כי נקודת האיזון בעניינו של המבקש אינה מוסטת בעת הזו לעבר העדפת חירותו על פני הצורך באיזון מסוכנותו לציבור. עוצמתה של התשתית הראייתית הלכאורית ופוטנציאל ההרשעה הגלום בה - לא נשתנו. כפועל יוצא מכך, המסוכנות הנשקפת מהמבקש עדיין גבוהה, וככזו, מצדיקה היא בשלב זה את המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח.

43. סוף דבר, בקשת המבקש לשחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני או בתנאים מגבילים אחרים - נדחית.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ט, 07 יולי 2019, בהעדר הצדדים.